

Øernes Neutralitet maatte være bragt i Fare ved et Angreb, der pludselig rettes enten mod Øerne selv eller gennem disse mod det finske Fastlandsomraade, kan Finland tage de fornødne Forholdsregler indenfor Øgruppens Omraade for at standse Angriberen eller trænge ham tilbage, indtil Signatarmagterne i Overensstemmelse med Konventionen bliver i Stand til at gribe ind for at skaffe Neutraliteten respekteret. Under saadanne Omstændigheder paahviler det Finland uopholdelig at henvende sig til Raadet for at give dette Underretning om de tagne Forholdsregler.

Jeg har i det foregaaende tilladt mig at gøre Rede for Konventionens Hovedtræk uden at holde mig strengt til Artiklernes Rækkefølge. Af Konventionens andre Bestemmelser skal jeg nævne, at Finland ved Artikel 1 udtrykkelig bekræfter det allerede bestaaende Forbud mod Anlæg og Opretholdelse af Befæstninger m. m. Ifølge Artikel 8 skal Konventionen gælde uanset mulige indtrædende Forandringer i den nuværende status quo i Østersøen.

Det Omraade, Konventionen omfatter, er geografisk bestemt ved Artikel 2. Øernes Søterritorium er fastsat til $\frac{3}{4}$ Mil fra Lavvandslinien, dog saaledes, at Søterritoriet ikke paa noget Punkt strækker sig udenfor den positive Afgrænsning, som Konventionen fastsætter. Dette har den Betydning, at Søterritorialgrænsen imod Øst, der egentlig skulde bestemmes ved Midterlinien i „Skiftet“, af praktiske Grunde falder sammen med Grænsen for Øerne. Imod Vest faar denne Bestemmelse Betydning for Fastsættelsen af Territorialgrænsen ved Klippen „Mærket“. De saaledes afgrænsede Øer med deres Søterritorium danner den neutraliserede Zone, som Konventionen gælder for.

Ifølge Artikel 9 skal Folkeforbundets Raad anmodes om at underrette alle Medlemmer af Folkens Forbund om Konventionen, for at den retlige Ordning, som den fastsætter med Hensyn til Aalandsøerne, kan blive almindelig anerkendt. Artikel 9 bestemmer endvidere, at Konventionen med de kontraherende Parters enstemmige Samtykke vil kunne forelægges enhver Magt, der ikke har undertegnet den, og hvis Tiltræden som kontraherende Part det senere maatte vise sig ønskeligt at opnaa. I Medfør af denne Bestemmelse har Kammerherre Bernhoft som Aalandskonferencens Præsident tilsendt Folkeforbundets permanente Sekretariat Konventionens Original til Opbevaring og anmodet

det om at tilstille de enkelte Magter bekræftede Genparter af Konventionen saavel som at modtage Ratifikationsdokumenterne og eventuelle senere Tiltrædelseserklæringer.

Sluttelig ønsker jeg med Hensyn til de Bestemmelser i Konventionen, der har særlig Interesse for Danmark som Garantimagt, at fremhæve, at den retlige Forpligtelse, som Danmark paatager sig ved at ratificere Konventionen, gaar ud paa efter Opfordring af Raadet at sende en Repræsentant til at tage Sæde i dette. En Forpligtelse til at bidrage til Iværksættelsen af aktive Foranstaltninger opstaaer først, naar Raadet derom har taget enstemmig Beslutning, hvortil saaledes kræves den danske Repræsentants Samtykke. I hvert enkelt forefaldende Tilfælde vil Danmark gennem sin Repræsentant i det udvidede Raad ikke blot kunne udtale sig om Arten og Omfanget af de Foranstaltninger, hvori Danmark maatte se sig i Stand til at deltage, men det vil selv gennem sin Stemmeafgivning kunne træffe Afgørelse om, hvorvidt det skal deltage i deres Udførelse.

Med Hensyn til Konventionens Ikrafttræden bestemmer Artikel 10, at Protokollen over den første Ratifikationsdeponering skal affattes, saa snart Flertallet af de underskrivende Magter, derunder Finland og Sverige, er i Stand til at skride dertil. Konventionen vil altsaa ikke kunne træde i Kraft, førend 6 af de 10 Traktatmagter, deriblandt Sverige og Finland, har deponeret deres Ratifikationer i Folkeforbundets permanente Sekretariat. Sverige har altsaa ratificeret Konventionen, og i Finland har Rigsdagens Udenrigsudvalg forleden vedtaget at godkende den. Da saaledes af de to nærmest interesserede Parter den ene allerede har ratificeret, medens den andens Ratifikation synes at være nær forestaaende, har jeg anset det for rettest nu at forelægge Rigsdagen Forslag til Beslutning om Danmarks Ratifikation.

Jeg tillader mig med disse Bemærkninger at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme.

Moltesen: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale, at Folketinget meddeler sit Samtykke til denne Konvention, som Udenrigsministeren nu har gennemgaaet. Den er jo en Følge af den Afgørelse, som blev truffet af Folkeforbundsraadet den 24. Juni i Aar, en Afgørelse, som er en af de interessanteste og smukkeste,